

"Saidü'n-Nursî dahi meyyit hükmünde idi. Risaletü'n-Nur ile ihya edildi, onunla hayat buldu." Üstad'ın müceddidlik devri, hayat-ı maddiye tarihine mi yoksa hayat-ı maneviye tarihine mi denk gelir?

اَوَمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَاحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ dir. Bu ayetin remzi latiftir. Çünkü hem kuvvetli münasebet-i mâneviye ile, hem cifirle efrad-ı kesiresi içinde hususi bir surette Risalei'n-Nur ve Müellifine bakıyor. Şöyle ki:

sayılmak cihetiyle beş yüz (500) ederek 'Saidü'n-Nursî' olarak ^{مَيِّتًا} ihya edilmiş olan 500'e tevafukla, işaret ediyor ki, 'Saidü'n-Nursî dahi meyyit hükmünde idi. Risaletü'n-Nur ile ihya edildi, onunla hayat buldu.'"(1)

Üstad'ın mücedditlik vazifesi Risale-i Nur ile başlıyor.

Yine bu ayet, Üstad'ın Birinci Dünya savaşında cephede savaşırken maddi ve manevi ölümden harika bir tarzda kurtulması; felsefeden ve gafletten gelen manevi ve şiddetli bir *-manevi-* ölümden kurtulması ve Kur'an'ın abıhayatı ile taze bir hayata girmesi tarihlerine de işaret etmektedir.

Bu ayetin Üstadı "**meyyit**" olarak göstermesinin bir hikmeti: Ölümün muammasını ve tilsimini Risale-i Nur ile o açmıştır. Kabrin karanlık bir kuyu olmadığını, yokluğa, hiçliğe gitmek olmadığını, o dehşetli, karanlık yüzünün arkasındaki güzel yüzünü keşfedip ispat etmiştir.

1) bk. [Şualar, Birinci Şua, Beşinci Ayet.](#)